

A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény
Margitai József szerkesztő
névire küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése,
Ide küldendő az előfizetési díjak
nyitlerek és hirdetések.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

MURAKÖZ

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben,
Schalek H., Dukas M., Oppell A.
«Általános Tudósító» hirdetési osz-
tálya Budapest.

Nyitlér petitora 20 fill.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

A vetőmag csávázásáról.

Bizonyára egyetlen egy gazda sincsen, a ki nem ismerné az üszögös buzát, de viszont nagyon kicsi azoknak a száma, a ki egyebet tudna róla mint, hogy »üszög«-nek hívják. Mivel a mostani rendetlen időjárás mellett igen sok üszögös buza termelt, még ott is a hol kellő gondot fordítanak a csávázásra, azt hiszem nem lesz érdektelen a közelgő vetés idején e kérdéssel egy kissé bővebben foglalkoznunk.

Művelési növényeink majdnem mind-egykén előfordul az üszög, de egyikén sem tesz olyan nagy kárt, mind éppen a buzán s az a hola mohart termelik a moláron. — Azért ez alkalommal kizárólag csak a buza »kő üszög« (búdós vagy zsiros üszög)-ről fogok szólni, illetve az ellene való védekezést tárgyalni.

Feltétlenül szükséges, hogy mielőtt a betegség elleni védekezésről tárgyalnánk ismerjük a kártevőt, mert csak így védekezhetünk ellene. A buza köüzög betegségét egy gomba idezi elő a melynek tudományos neve *Tilletia tritici* Wtr. Ha egy üszögös buzaszemet, — mely az egész-nél valamivel rövidebb, vaskosabb s a héja fakószínű, — ujjaink között szétöröszölünk, fekete port fogunk látni. Ez megszámlálhatatlan mennyiségű apró, szabad szemmel nem látható gömbölyű testecske, hogy ugy mondjam, a gombának a magva. Csepelés alkalmával ezek az üszögös szemek ösz-

szetörnek, az említett fekete por a mag szőrös végére tapad (ezt nevezi a kereskedő »spitzbrandig«-nak). De ugyan ekkor hull bőven a szalmára és pelyvára is. A mag szőrös végére gyűlt üszögöl azután sem rostálással, sem szeleléssel nem tudjuk eltávolítani.

Ha ilyen vetőmagot használtunk s a kellő módon nem csáváztuk, bizonyosra vehetjük, hogy a termésünk üszögös lesz. Ugyanis az elvetett mag nemcsak maga kezd csírázni, hanem az üszög is és pedig vele egyidőben. Az üszög vékony kis csirája, az alatt az idő alatt míg a buza csira a földből kijut, átfurja az oldalát és belenő. Ettől kezdve, a hogy a buza növekszik, ugy nő benne az üszög is a nélkül, hogy a növény a betegség jeleit mutatná. Mikor a virágzás ideje eljön, az üszög szépen benő a megtermékenyített magba s ott aztán gyorsan növekedve, maga is magot a már említett fekete port képezi. Az üszögös kalászbán rendszeren minden mag megvan támadva és tönkretéve. Ez volna nagy vonásokban az üszög fejlődése, a melyet a védekezésnél okvetlenül ismernünk kell.

Már régen bebizonyított tény az, hogy az üszög ha rövid ideig rézgálicz oldatban (kékkő) áztatjuk, elpusztul s nem képes csírázni. Ez képezi a védekezés alapját. A vetőmagot tehát rézgálicz oldattal kell kezelnünk, hogy a rátapadó üszögöt tönkre tegyük. A műveletet rendszeren páczolásnak nevezik. Rendkívül sokféle páczolási mód van forgalomba, a melyeknek igen gyakran

nagy hibái vannak s ezért a legismertebbeket megemlítem feltüntetve azoknak hátrányos oldalát.

Némelyik gazda készít 2 % rézgálicz oldatot s egy nagy kádba este beáztatja a vetőmagot s reggelig ázni hagyja (sajnos, még mindig elég nagy az ilyen páczolók száma). A beáztatott mag nagy mennyiségű oldatot vesz fel s mivel a rézgálicz erős méreg, az ilyen buza veszít a csiraképességéből igen gyakran 40—50 %-ét. Ha a buza szorult volt s a cseplesnél a dobot szűkebbre kellett venni a mag héja meg van repedezve, még többet is veszíthet. Másnap aztán kitergetik száradni és vetik. Ha rosszul kelt, a mi bizonyos, akkor kiette az egér, vagy szárazság volt, egyszóval minden más ok csak az igazi nem. Pedig tönkretettük magunk a mag csiraképességét. Ha másnap eső jön s tartanunk kell a magot 4—5 napig akkor nincsen elég tágas magtárunk, a hol kitergethettük volna, összefüled s e miatt is elveszti a mag meglévő csiraképességét. Az ilyen magból többet kell vetni mert meg van duzzadva s így ugyanazon területre kevesebb szem esik a rendes vetési móddal.

A másik, eredményében ehez hasonló csávázási mód az, a mikor a vetőmagra rálocsolják a csávázó oldatot s addig lapátolják míg el nem issza. Ez az előbbinél rosszabb, mert itt igaz ugyan, hogy a csiraképességet nem tesszük tönkre, de az üszög is megmarad s vetésünk üszögös lesz.

TÁRCZA.

Két asszony.

Irta. Rendei L. Ernő.

Gondoljuk, hogy mesét olvasunk. Hígyjük, hogy a test, a melyekben az a száz sebtől vért sziv dobogott, már rég a föld alatt porlik. Hígyjük, hogy az a meggyötört lélek már rég kilebbent a gyalró porhüvelyből. Hígyjük, hogy ez a kis história régi elsárgult foliánszokon van megírva. — Mesét olvasunk . . . mesét mondok . . . Egyszer volt, hol nem volt . . .

Valahol a nagyváros egy félreeső utcájában egy óriási bérkaszárnya harmadik emeletén lakott a fiu. Aféle kopott, bohém szegény gyerek volt. Iró volt-e, nem-e, ki tudja? Eszre nem vették soha sem, ismerni sem igen ismerté más, mint a szomszédjai, ezek közül is csak azok, a kiket néhányan elfogott a vágy egy kis olvasni való után. Könyvre nem igen tett nekik, hát beérték azzal, ha az a kopott fiu a saját írásából olvasott fel nekik egyetmást. Sárga szeplos arca kigyulladt ilyenkor, apró szemei csodálatos tüzből égtek, vézna termete kiegyenesedett, kellemetlen kedélyes hangja ércesen csengett, a mint hol szentélyes lelkesedéssel, hol mélabus lemondással oldályos irásait. Gyönge dolgok voltak, de a lel-

két, egész elhibázott életét öntötte beléjük. A kik olvasták egyik-másik dolgát, a mely néha egy-egy lap tárczarovatában látott napvilágot, közömbösen tették félre, de a kiknek ő olvasta fel azokat a szomorú, rezignációval telt kis históriákat, azok vele könyöztek. Csak egy nem könyözött soha az ő szomorú históriáin. Egy asszony, a ki ott lakott a szomszédságban. Valami kereskedő segédnek a felesége volt. Az ura egész nap, kora hajnalról késő estig a boltban volt, az asszonyt ez alatt ott látta a kis udvari szoba ablakában és regényeket olvasott, a melyeket az ura vasárnap délutánoként a kölcsön könyvtárból hozott neki. Az egész harmadik emeleten csak ő olvasott nyomtatott könyvet — őt nem érdekelték annak a rongyokba burkolt semmisségnek az írka-írkái . . . Ez pedig csak neki írt. Szerette azt az asszonyt . . . bohó szívének minden dobbanásával, érzékeny finom lelkének emésztő gyilkos lángjával. Az asszony tudta, hogy szereti, de ügyet nem igen vetett rá. Nem örült neki, hogy szeretik, nem is bánta. Közömbös volt neki, az egész ember — az a semmi. Legfeljebb csak néha bosszankodott egy kissé, hogy az a rut, rongyos fráter — szerelmes meg lenni ő belé a csodálatos szépségű asszonnyal. Még a férjét sem szerette. Közömbös volt neki ez a szürke emberke is, ki nem tudott egyébről beszélni, mint az üzleti viszonyok mikéntjéről, meg a főnöke kedélyhangulatáról. Csak néha érdekelte őt ez az ember, ha szivárványképeket festett a jövőről, a mi reájuk vár — ha majd meggazdagodnak. Gazdaság! Ez volt annak az asszonynak egyedüli vá-

gya. Elfáult közömbös lelkét, csak az arany gondolata tudta kissé felrázni eltomposultságából. Gazdag akart lenni. Fényleni szeretett volna. Sírni tudott, ha a nagy város tündéres utcáin egy egy nőt látott csillogó ékszerekkel irt ufogott maga mellett elrobogni. Szép bársonyos kezei ilyenkor ökölte szorultak, villogó fehérségű fogait vadul szorította össze. Gyűlölte, irigylte ezeket a vagyonlan duskalkodókat, fojtogatta a saját szegénységének gondolata. Ilyenkor ha hazatért szegényesen butorozott kis lakásába, levetette magát a foszladozó kerevetre és sirt, zokogott keserve. Az a szegény fiu meg, ha ilyenkor ott állott az ablaka alatt és látta sírni őt, odaszorította kezét hevesen dobogó szivéhez és — vele zokogott. Nem tudta, miért boldogtalan az a nő, — ha tudta volna talán még megmenekülhetett volna a büvöletől, mely fogva tartotta a lényét, — mikor megtudta, már későn volt . . . Beteg lett a szíve. Az a beteg sziv. — melyről maga is tudta, hogy nem fog már sokáig dobogni — szerette azt a nőt, pedig hiába. Vagyon, pompát, fényt nem rakhat lábai elé, — enélkül pedig sírv, reménytelen volt szerelme.

Fischer ur — így hívták a szürke emberkét — egy napon megbetegedett és a felesége ment el a boltba, hogy ott ezt megmondja. A mint kilépet a házból, a fiu nyomban követte. Az asszony bement a boltba és megkereste a főnököt. Egy kővér kopasz ember elé vezették. Minden vonásáról leritt ennek az embernek a kéjencs mohóság. Szívesen fogadta az asszonyt, magánál tartotta sokáig — a szerelmes gyermek

Van azután még néhány féle a melyek végeredményükben nem érnek semmit.

Teljes és biztos védelmet nyújt a következő eljárás, a melyet ma már az én utbaigazításom alapján sok nagy és kisgazdaságban kitűnő sikerrel alkalmaznak.

Egy félfenekű hordóba vagy fakádba teszünk 100 liter vizet (vagy többet úgy hogy a hordó félig legyen) a melybe feloldunk 1 kg. rézgáliczot tehát 1% oldatot készítünk. Két közönséges kétfülvű vesszőkosarat, a melyeknek olyan nagyoknak szabad lenni, hogy a hordóban jól és könnyen beleférjenek, kibéleljük közönséges zsákvászonnal, vagy ócska ponyva darabbal.

Most az egyik kosárba merünk a vetőmagból 15—20 liternyit s a kosarat a két fülelén fogva a kádba merítjük úgy, hogy a kosár a folyadék alá kerüljön. Az egyik munkás a víz alatt a magot kézzel jól felkavarja, a mikor az egész üszögös szemek a víz felületére kerülnek, valamint a léha mag, ponyva stb. Ezt egy kis rostával lemerjük. Azután a kosarat fülelén fogva kiemeljük a vízből úgy, hogy a széle künn legyen, de a magot ellepje a víz s az egyik munkás tartja, a másik munkás kézzel egy pár percig mossa a magot. Ha ez megvan a kosarat kiemeli s részosan a kád szélén tartja, míg a folyadék nagyjából lecsurog s aztán a kád mellé tett két ladarábra helyezi. A másik kosarat véve, hasonló módon járunk el s addig az első egészen lecsurgott. Akkor a második kosarat tesszük a fadarabokra s az elsőből a már páczolt magot ponyvára, szellős vagy napos helyen kiterítjük. Egy kosár kezelése belekerül 10 percbe s így nyolcz órai munkaidő alatt 2 nő munkás megpáczol 8—10 p. magot. A kiterített mag fél óra alatt megszárad, zsákba merhető s vehető.

Rendkívüli előnye ennek az eljárásnak az, hogy a mag nem veszít semmit csiraképességéből s az üszög pedig feltétlenül elpusztul, mert a rézgáliczos folyadék a buza szőrös végén levő üszöghöz is hozzá jut s az ott levő üszögöt is tönkre teszi. Az előbb említett páczolási módnál az itt levő üszög megmarad.

pedig várt-várt. Már vagy egy óráig állt a bol-előt, mikor egy fényes fogat robogott oda. Az asszony kijött a boltból, beült a kocsiába és bolt dog mosolylyal fogadta a fiu köszöntését azután elhajtott — haza, hogy teát főzzön az urának. Nagyon szivesen tette, hisz, ha ez az ember most meg nem betegszik, nem kocskázhatott volna — és még minden nem törfént volna a mi még megtörténhetik.

Másnap reggel vigan dalolva takarította a szobáját. Széles jó kedvében még ezt is megszólította.

— Jó reggelt Kálmán ur! Csak nem harszszik rám, hogy tegnap hiába várakoztattam, szivesen felszóltottam volna, hogy jöjjön velem kocsihaza, de tudja, az a fényes fogat — meg a maga külseje — haha! No ugy-e bizony maga is belátta, hogy nem tehettem?

A fiu zavartan hebegett valamit, a vér arczába toltul, — most szégyellte először rongyait. Feje szédült, beteg szive lázasan dobogott, a lépcsőkárfába fogódzott s csak úgy maga elé mondotta.

— Igaza van, nem illetem volna melléje — nem — nem. A mint végig ment az utcán, nem mert az emberek szemeközé nézni — úgy rémlett neki, mintha még a sarki kofa is az ő rongyain kacagott volna. De mit bánta volna ő ezt — csak az az egy — az az asszony ne nyugolta volna... Ez a gondolat megbénította lelkét, testét, úgy érezte, hogy a föld meginog lábai alatt s az ég, az egész mindenség rája zudul — eltemeti. Sötét lett körülötte, már nem

Bármennyi magot is páczoljunk be azt nyugodtan tehetjük a magtárba, ha esetleg az idő akadályozott bennünket a vetésben az nem fog összefüledni, mert folyadékot nem vesz fel s a mi kívül rátapadt az a szárítás ideje alatt elpárolgott.

A mag nem duzzadt meg, tehát ugyanolyan mennyiséget vehetünk, mint a párolatlan magból, nem kell tartanunk attól, hogy a vetésünk ritka lesz.

Ezek a páczolási mód rendkívüli előnyei, a melyek elvitázhatalanok s alapos tudományos és gyakorlati kísérletekkel be vannak igazolva.

Mielőtt cikkemet befejezném feltétlenül figyelmeztetnem kell gazdatársaimat, egy olyan körülményre, a melyik rendesen elkerüli figyelmünket s a páczolás hatását pedig igen befolyásolja. Nem szabad a vetőmagot olyan zsákba merni, a melyekben már üszögös buza volt. Természetesen, mert e zsákok belső falán nagy mennyiségű üszög van s a páczolt mag ismét üszögös lesz. Sajnos, pedig ezt rendesen így szokták tenni s aztán »nem a tányér a görbe, hanem a leves«, a páczolás nem ér semmivel. E célra vagy olyan zsákok vesszünk, a melyekben még nem volt buza, vagy a régi zsákok közül a szükséges mennyiségűt a páczolás előtt pár nappal forró vízbe áztatjuk fél óráig. Így az üszög elpusztul s nyugodtan merhetjük bele a páczolt gabonát.

Kis gazdáknak ezen felül nem lehet eléggé ajánlani a soros vetést. A mit a cikkem elején említettem, az üszög csak addig tud a buzacsrába belemenni míg az a földből ki nem jut. Ha egyszer kibujt, az üszög nem fertőzheti. A szóróvetésnél a mag nem jut egyenlő mélységben s egyenlőtlenül kél s a mélyebben fekvő magoknak csirái sokáig a föld alatt vannak s így az üszögnek van elég ideje fertőzni. A soros vetés gyorsan s egyszerre kél ki s így a mint azt a gyakorlati bebizonyította még a párolatlan magból is nem olyan üszögös a termés.

Végül feltétlenül szükséges, hogy mindenki párolja a vetőmagját, mert mit ér az ha az egyik párol, a szomszédja pedig

látott semmit, nem hallott mást, mint azt a gunkacszait.

— Haha! Haha! Azután ájultan bukott az utca kövezetére.

* * *

Mikor néhány nap mulva eszméltre tért, a lakásán áyban levke, egy jószágos arcz mosolygott rá, — az édesanyja arca. A mint őt meglátta, megfélekedzett mindenről, a rongyairól, a mellőzéstől, a gunyról, nem látott ez édes arczon kívül egyebet, nem hallott mást, mint anyjának dédelgető, vigasztaló szavait. Balzsam volt ez beteg lelkére. Pár hétig még áyhoz szegete szívaja, azután felkelhetett. Kis batyuba csomagolták azokat a kigonyvott condrákat és haza indultak: fiu meg az édesanyja — a kis felvidéki faluba. A mint a ház kapuján kilétek egy fogat állott meg — az az asszony szállt ki belőle ékes, cifra ruhában — kísérlője a kopasz boltos pedig tovább hajtatott. Csak egy pillanatra találkozott a fiu tekintete az asszonnyal, de az ép elég volt, hogy ismét azt a gyilkos megszégyenítő guntyt olvassa ki belőle. Pedig nem is volt tán guny, — csak egy elbarkádot búsze tekintet, mely azt látszott volna mondani:

— Ezt én ölöm meg!

(Vége köv.)

szórja az üszögös magját földébe s a szél az üszögöt a szomszédok vetésére is elhordja.

Csak vállvetelt munkával érhetünk el eredményeket s vehetünk erőt a farszóló munkánk gyümölcsét veszélyeztető ellenségeken.

Barna Balázs.

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Személyi hír.** Festetich Jenő gróf ur O mellósága f. hó 4-én délután az 1 órai gyorsvonattal Csáktornyárról elutazott.

— **Hivatalos körút.** Szelestey Károly székesfehérvári csendőr ezredes rendes körutja alkalmával f. hó 6-án Csáktornyára érkezett. Itt 7-én a csendőr őrségen hivatalos vizsgálatot tartott s még az nap tovább utazott Perlakra.

— **Esküvő.** Péterfalvi Molnár János okl. gazda, Zalavármegye alsólendvai járásának szolgabírája, városnok szülöttje, f. hó 7-én délelőtt tartotta esküvőjét füleki Dely Alicze kisasszonnyal Sopronban.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Török István csáktornyai járásbírói telegkönyvi átalakító díjnyokot a nagyatádi kir. járásbírószághoz irnokká; — A m. kir. belügyminiszter Ellman Béla muracsányi segédjegyzőt muracsányba helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— **Megbízás.** A pécsi kir. posta-és távirtdíjazgatóság Rádlí Eteleka kisasszonyt a hodosányi pósthivatal ideiglenes vezetésével bizta meg.

— **Esküvő.** Hencsey Gábor csáktornyai vendégfős f. hó 4-én tartotta esküvőjét Szei-verth Antal takarékpénztári igazgató és vendégfős leányával, Irma kisasszonnyal.

— **Hirdetmény.** Az 1886. évi XXII. t. cz. 37. §-a értelmében a községi választók névjegyzéke összeállítván, figyelmeztetnek az abba fölvelt testület, intézet, társulat, cég s általában minden jogi személy, hogy meghatalmazottjukat a hivatkozott törvény 38. §-a értelmében a községi választást megelőzőleg a járás főszolgabírájánál bejelenteni el ne mulasszák. Kelt Csáktornyán, 1902. október hó 5-én. Az előjáróság

— **Tanulmányut.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletéből az állam pénzbeli hozzájárulásával a csáktornyai áll. tanítóképzőintézet 62 magasabb osztálybeli növendéke az igazgató és 3 tanár vezetése mellett e hó 6. 7. és 8-án tettek meg ez idegi tanulmányutjukat, még pedig Stájerországba. E hó 6-án d. e. Marburgba érkeztek, a hol a vasuti állomásnál a kerületi tanfelügyelő üdvözölte s kalauzolta a felügyelte alatt álló mintaszerű épületekben elhelyezett elemi és polgári fiu, valamint a leányiskolák egyes osztályaiban és kisdudovákban a kirándulókat. A tanítóképzőintézetben az igazgató mutatta be a gazdagon felszerelt tanszer helyiségeket és az egyes tantermeket. A zeneteremben összegye mellett ének és orgonadarabokat mutatott be. A kirándulók a »Mohr« vendégfőben ebédeltek. Délután 4 órakor Grácba érkeztek a kirándulók. A vasuti állomásnál a gráci magyar egyesület kiküldöttjei, élükön Munkácsy J. elnökkel várták s üdvözölték őket. Innen szállásukra, az »Elefánt« című szállodába vonultak, a hol a magyar egyesület tagjai közül többen felkeresték a csáktornyaikat. A tanári testület tagjai este látogatást tettek a magyar egyesület helyi-

segeiben, a hol Munkácsy elnök üdvözölte a megjelent vendégeket. A szíves fogadtatást Margitai igazgató közönte meg. Csakhamar szebbnél szebb hazafias érzéstől duzzadó pohárköszöntők hangzottak el. A nemzeti himnusz és több más magyar hazafias dal mellett éjfélig együtt maradt a társaság. Másnap a kirándulók a gráci orsz. tanítóképzőintézetet, azután dr. Adamok Ottó Grácz város csász. és kir. tanfelügyelőjének kalauzolója és szakzszerű magyarázata mellett a higienikus és paedagogiai szempontból rendkívül érdekes és nevezetes Brockmann-gassei minta-népiskolát tekintették meg, melyhez hasonlót a monarchia alig tud felmutatni. Különösen a tanhelyiségek fűtési, szellőztetési készülékei, a tantermek óriási méretei, a tanulók ülőhelyei, iskolai táblák és egyéb felszerelések czélszerűsége bámolatba ejtik a szemlélőt. Ezután az országon felszerelt tanszermuzeumot tekintették meg. Böhm József földink, a Peicher-féle fényképészelenek assistense, a magyar egyesület buzgó tagja, szivességből lefolytató képezte a kirándulókat. Később a Schlosbergre rándultak, s gyönyörködtek a remek kilátásban, innen a Prateron át a város nevezetesebb utcáin vonultak végig a helytartóság palotájáig, melynek udvarát s egyik híres melléklépcsőzetét tekintették meg. Este a magyar egyesület helyiségébe voltak hivatalosak a tanítónövendékek, a hol sörrel és turócsuszával vendégtették meg őket. Munkácsy elnök meleg szavakkal üdvözölte a növendékeket; kiknek nevében az igazgató és Ertl negyedéves hallgató köszönte meg a magyar, szíves vendéglátást. Majd a nemzeti himnusz énekelték a növendékek, melyet könyves szemmel hallgattak az idegenben lakó egyetemi tagok. Több dalnak az elénekése után a gráci magyarság oázisát, az egyetemi helyiségeket elhagyták a kirándulók s pihenőre tértek. Harmadnap a városnak még nem látott tereit, utcáit, épületeit, köztük a műegyetemet, tudományegyetemet, a Jézus szent szívérol nevezett nagyszerű templomot st. tekintették meg és a Hilmerteichra mentek, innen ismét más utcákon a városba tértek, a székesegyházhoz és egyéb nevezetességeket szemléltek meg. Délután 5 órakor hazafelé indultak a kirándulók. A vasúti állomásra a magyar egyesület tagjai közül számosan kísérték ki a csáktornyaiakat, kik soha sem fogják elfelejteni a gráci magyarok szíves figyelmét és vendégszeretetét. Különös köszönettel tartoznak a kirándulók Munkácsy elnöknek, Gaál alelnöknek, a titkárnak, és a háznagyoknak, Böhm és főleg Erhard Frigyes urnak, ki folyton a kirándulókkal volt s mint a magyar egyesület megbízottja kalauzolta a kirándulókat két egész nap a városban. Köszönet és elismerés illeti meg az »Elefánt« szálloda tulajdonosát, a ki mindent elkövetett, hogy a kiránduló magyar növendékek meg legyenek elégedve a szállással és az étellezzéssel, a mi általános megelégedésre, sikerült is neki. Elismerés illeti meg a Déli vasút igazgatóságát, mely külön kocsikat bocsájított a kirándulók rendelkezésére s köszönet a vasúti társulat alkalmazottjainak, kik úgy itthon, mint Stájerországban jól eső figyelemmel előzékenyek voltak a 66 magyar utas iránt.

— **Esküvő.** Oravec Viktor kir. mérnök f. hó 11-én tartotta esküvőjét Szabolcs Melánie kisasszonnyal Novigrádon.

— **Allami tisztviselő mozgalma.** A

helybeli áll. tisztviselő helyi bizottsága f. hó 4-én tartotta meg folytatólagos közgyűlését. Elnöknek, Simon Lajos kir. járásbíró, táblabíró; alelnöknek Margitai József képezői igazgató; jegyzőnek Zrínyi Károly képezői tanárt s pénztárosnak Czövek István kir. adótárnokot választották meg. A végrehajtóbizottságot 12 tagból alakították meg, melynek tagjai a fentiekben kívül: Pálya Mihály polg. isk. igazgató, Horváth Antal pósta főnök, Polyák Mátys áll. el. isk. igazgató, Fischer Endre polg. isk. tanár, Zdelár Miklós telegkönyvezető, Mencey Károly áll. el. isk. tanító, Ulicsny Károly szőlészeti felügyelő, Viola Vilmos dr. áll. íráshomárvos. A tag aláírást folytatják; eddig 42 tisztviselő lépett be a helyi bizottságba s ennek révén az orsz. egyesületbe.

— **Elveszett** a Deák-utcától a főtéren át a Kossuth Lajos-utca végéig terjedő uton, egy hosszú női aranyláncz. A becsületes megtaláló szíveskedjék azt lapunk kiadóihozatalában átadni, hol illő jutalomban részesül.

— **Névváltoztatás.** Kohn Béla pinkamiskei illetőségű, csáktornyai lakos családi nevének »Karczag«-ra kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

— **Előleges színházi jelentés.** Tisztelettel hozom Csáktornya és vidék műpártoló közönségének becses tudomására, hogy 26 tagból álló s a vidéki színészek jeleséből szervezett dráma-, vígjáték-, népszínmű- és operette színtársulatommal becses körükbe érkezem és előadásaim sorozatát a jövő hét folyamán megkezdem. Műsorom a színirodalom összes vállalkainak újdonságait foglalja magában. Nagyérdemű közönség! Elvem ellen van hangos ígéretek tenni, de átérzem hivatásom magasatos voltát és tudom mivel tartozom a n. é. közönségnek magas fokon álló műgényei kielégítésére s hogy én is csak úgy számíthatok a közönség támogatására, ha jó műsört adva, jó előadásokat tartok. Főtörökvésem tehát az, hogy jó műsorról és szabatos előadásokról a n. é. közönség meglegedését kiérdemeljem. Nagy társulatom fentartására azonban biztosítékra van szükségem, e biztosíték a bérlet. Kérem tehát a n. é. műpártoló közönséget, hogy az itt hirdetett bérletet szíves jóindulattal pártfogásukba venni kegyeskedjenek s én viszont ígérem, hogy minden lehető elfogók követni a n. é. műpártoló közönség kielégítésére. Bérletárak 12 előadásra: Tánlás- és oldal-szék 20 kor. Kórszék 16 kor. Zártszék 12 kor. Állóhely 8 korona. Szelvények minden helyre ugyanez árban kaphatók. Idénybérlet minden előadásra érvényes, oldal és támlás-székre 30 korona. A bérletgyűjtéssel és minden előintézkedéssel Jambory Károly, társulatom elsőrendű lagját biztam meg s ajánlom őt a n. é. közönség szíves jóindulatába. A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérem, kiváló tisztelettel Kárpáthy György színgazgató.

— **„Kossuth Album»** ezim alatt felette becses dalgyjtemény jelent meg az országos Kossuth-ünnepek alkalmából. Énekhangra és zongorára Klökner Ede budapesti zeneműkiadónál. Huber Sándor jeles zeneszerzőnk alig méltányolható buzgalommal gyűjté össze ez albuma a legszebb Kossuth- s szabadságharczi nótákat, melyek eddig hozzáférhetetlenül, szétszórtan s ismeretlenül léteztek csupán. Az izléses, szép kiállítású, 25 művet felölélő füzet ára 3 korona netto és Fischl Fülöp (Strausz Sándor) zeneműkereskedésében Csáktornya rendezhető meg. Bizást elmondhatjuk, hogy a magyar zeneműpiacon s szép műhöz hasonló alkalmi mű még alig jelent meg valaha, s a legjobb hazafias dalainkat egybegyűjtő ezen érdekes füzetet minden dal és zenebarátunk megszerzésére melegen ajánlhatjuk.

A pozsonyi kiállításból. Az erdészeti és vadászati pavilon egyik rendkívül érdekes látóvalója volt Seifert József cs. és kir. udvari szállító kiállítása. Ritkán láttunk e szakmában ilyen gazdag és ügyes választékát a vadászfégyverek- és vadászati eszközöknek. Kétszövíű fégyverek a bámulatosan olcsó 36 koronástól, mely főként erdészeti és vadászszemélyzet részére alkalmas, fel egészen a legfinomabb művi 900 koronás vadászfégyverig láthatók voltak. Vadászpuskák, háromcsövíűek, ugyszintén golyósfégyverek messzelátóval, ismétlőfégyverek sörétre és golyóra 6-5 kalibrestől feljebb, végül a rendkívül kedvelt szalonfégyverek, melyek ott a kiállításban emléktárgyképen árusítottak el. Az egész berendezés, mely a czég régi prokuristája és munkatársa, Wölfl Gusztáv ur műve, kitünő izlésről tett tanulságot. Egy szóval, a Seifert-czég kiállítása teljes elismerést érdemel, nagyon érdemes volt a megtekintésre s diszére vált bármely világgkiállításnak is. A czég különben a vadászörök előtt, mint egyike a legszilidabb és szállítóképesebb cézgeknek ismeretes s a legmagasabb körök számos vadászát és vadászkedvelőjét számítja állandó vendő közé. Midőn ő cs és kir. fensége, Frigyes főherczeg és Izabella főherczegnő a vadászati pavilon megnézték, a főherczeg Seifert megcsillásalva tüntette ki és látható örömmel fogadta a rendkívül csinos művi miniatűr ezüst pisztolyt, melyet a czég a kis Albrecht főherczeg számára kiállítási emléktül felajánlott. A fenségek kíséretében volt Széll Kálmán miniszterelnök is, kezel nyújtott és gratulált Seifertnek, a kit különben miniszterelnöksége idejében Tisza Kálmán, ugyszintén Dániel, volt kereskedelmi miniszter, valamint Darányi földmívelésügyi miniszter hazafias érdemeit elismerve, többször kitüntettek. Kiemeljük még, hogy Seifert fégyvereknek kipróbálására saját lövéddel rendelkezik és üzletét fégyvergyárral kibővitve, e téren a legmesszebbmenő igények kielégítésére képes.

— **Vasuti nyári menetrend. Csáktornyaírói indul:** Nagy-Kanizsa felé reggel 4 óra 39 p. gyorsvonat, délben 11 óra 2 p. személyvonat, délután 4 óra 2 p. gyorsv., éjjel 10 óra 15 p. szemv. reggel 5 óra 51 p. vegyesvonat. — Prágerhof felé: reggel 6 óra 10 p. személyvonat, délután 1 óra 1 p. gyorsvonat, délután 4 óra szemv. vonat, éjjel 1 óra 9 p. gyorsvonat. — Zágráb felé: reggel 4 óra 44 p. személyvonat, délután 4 óra 20 p. vegyesvonat. Varazsdig: reggel 6 óra 15 p. vegyesvonat, este 10 óra 20 p. vegyesvonat, délben 11 óra 44 p. vegyesvonat. — Bobára: reggel 6 óra 4 p. személyvonat. — Zala-Egerszergo délután 4 óra 28 p. vegyesvonat. — **Csáktornyára érkezik:** Nagy-Kanizsa felől reggel 5 óra 50 p. személyvonat, délután 12 óra 58 p. gyorsvonat, délután 3 óra 40 p. személyvonat, este 8 óra 13 p. vegyesvonat, éjjel 1 óra 6 p. gyorsvonat. — Prágerhof felől reggel 4 óra 36 p. gyorsvonat, délben 10 óra 42 p. személyvonat, délután 3 óra 59 p. gyorsvonat, este 9 óra 55 p. személyvonat. — Varazsdírol reggel 4 óra 18 p. vegyesvonat, reggel 5 óra 38 p. vegyesvonat, délután 3 óra 50 p. vegyesvonat. — Zágrábból délelőlt 10 óra 47 p. vegyesvonat, este 9 óra 45 p. személyvonat. — Zala-Egerszergől délelőlt 8 óra 40 p. vegyesvonat. — Bobáról este 9 óra 50 p. vegyesvonat. —

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

knjižara **Fischel Filipova**, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Sluzbeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Premijum živinah vu Čakovcu.

Čakovečkoga kotara poljodelstva gospodarstveno društvo vu ime povanje živinah t. leta septembra 28-ga vu Čakovcu stvarni premium je odredilo, koj vu svakim slučaju izvrsno svrhu je postigel.

Na čakovečki sejemski pijac med nakinčene gatve dognali jesu iz kotara mali gospodari svoju lastovitu živinu, koju su doma odhranili. Posebno mesto imale su telicne krave, od 1—3 lēt stare telice, od cecka ostavljene telice iz svojimi prasci, prasic, od 1—2 lēt stare prasic, od cecka ostavljeni prasci. Istinska živinska izložba bila je ovo! Od lepših lepše svoje stvari dognali jesu simo mali gospodari.

Na izložbu vre na prvo bili se jesu javili: Iz Belice 3 iz telici svojimi krave, 12 od 1—3 lēt stare telice, 3 od cecka ostavljene telice. Iz Bottornya 1 iz teletom krava, 15 od 1—3 lēt stare telice. Iz Čakovca 5 krav iz telici, 23 od 13 lēt stare telice, 7 od cecka ostavljene telice, 2 koce svojimi pajceki, 19 od cecka ostavljeni pajceki. Iz čakovečke krajine, 4 krave svojimi telici, 46 od 1—3 lēt stare telice, 6 od cecka ostavljene telice, 7 prasic s pajceki, 2 od 1—2 lēt stare prasicke, 1 od cecka ostavljeno prase. Iz Drávacsanya 7 krav s telici, 78 od 1—3 lēt stare telice, 16 od ceckov ostavljene telice, 16 prasic s prasci svo-

jemi, i 1 od ceckov ostavljeni pajcek. Iz Drávavásárhelya 2 krave s telici, 22 od 1—3 lēt stare telice, 6 od ceckov ostavljene telice, 6 prasic iz pajceki, 3 od 1—2 lēt stare prasicke, 17 od ceckov ostavljenih pajcekov. Iz Felsőmihályfalva 1 krava s teletom, 7 od 1—3 lēt stari telic, 1 s prasci svojimi prasic, 1 od ceckov ostavljeni pajcek. Iz Murasiklosa 1 krava s teletom, 7, od 1—3 lēt stare telice 1 od cecka ostavljena telicka, 2 prasic s pajceki, 2 od 1—2 lēt stare prasic. Iz Muraszerdvhelye: 19 krav s telici 52 od 1—3 lēt stari telic, 8 od ceckov ostavljeni telic, 7 prasic, s pajceki. Iz Strigove 10 krav iz telici, 36 od 1—3 lēt stari telic, 1 od cecka ostavljena telica, 3 krmke s pajceki, 2 od 1—2 lēt stare prasicke, 3 od cecka ostavljeni pajceki. Iz Viziszentgyörgya 1 telicna krava, 17 od 1—3 lēt stare telice 1 od ceckov ostavljeno tele, 2 od 1—2 lēt stare prasic i 3 od cecka ostavljeni pajcek. Daklje već prije prijavljeno je bilo 55 komadov telicnih krav, 315 komadov od 1—3 lēt starih telic, 49 komadov od cecka ostavljenih telic, 44 komadov prasic s prasci 11 komadov od 1—2 lēt starih prasickih i 44 komadov od cecka ostavljenih pajcekov, bilo je svega skupa 517 stvari. Nego na izložbi je zato vnogo više stvari bilo, ar vnogi su i takovi dognali svoju marhu na izložbu, koji se nisu bili prvo javili, da želju i oni takodjer delnuki biti.

Koj je videl sada iz kotara ovoga do-

gnati marhu, i nazad se zmislji, kakova jesu pred 4—5-mi letmi bila, skojimi se najpre bil zestal na pašniku ili budi na putu, uvideti hoće, da kakova velika razlika je medju njimi, taki izpoznal bude lepoga napredka. Zato hvala visokoj vladi, koj se pobrinil za nas tom dobročinstvom, dā nam je prikazal od plemenite fajte semenjake samce »ili bike«, po kojih smo mogući bili doiti do tak izvrsnoga plemenca. Osobito hvale tiće se takaj gospodina Kolbensclag Belu velikoga sudca, kakti poljogospodarstvenoga društva prezeša, i ovoga društva svakoga člana, koji više let nisu milovali svojega truda za občinsko dobro tak lepi napredak vučinili.

Na nagradjenje premije došel je takajše naš ljubljen dr. Jankovics László graf varmegije naše izvišeni supremuškumuš, iliti veliki župan, sa Csertan Karoly vicišpanom iliti podžupanom, Balhauser Ottó i Trombitas Ignac državni nadziratelji živinah, iz susjednoga kotara više zemeljskih gospodah i veliki sudci, Grof Jankovich Aladar iz Slavonije i vnogo druga gospoda, koje je želja peljala na to, da nazočni ove izložbe mogli jesu biti.

Na dalje nazočni bili jesu medju poljogospodarstvenoga društva članih: Toth Istvan, Murai Robert, Langer Makár, br. Knezevič Viktor, Kayser Lajos, Viasz Nandor, Barna Balazs, Szilagyi Gyula, Löwenstein Mikša i više zemeljskih gospodah.

Kolbensclag Béla veliki sudce premi-

Z A B A V A

Neugodna noć.

Dok sam ja još kakti putujući dijak kroz velike vaccatiae okolo hodil, kak to mnogi dijaki i danas čine, doputoval sam jednog liepog dana kroz brdine u dolinu »Walsertal«, a na večer u selo, koje se je dapače »Sonntag« — po horvatski »Nedelja« zvalo.

Već ime toga sela mi se je privlačivo činilo i obećavalo mi, da bi ovde mogel dobro prijet biti. I izbilja, tu je već stala zažarena krčmarica »k crnom orlu«, pod vrati ogromne drvene selske krčme, te je, — pušila iz pipe na kratkem kanišu. U toj dolini to medjutim nije nikaj nenavadnoga žene iz pipe pušiti videti. Tu sve puši, muži, žene, dievojke i dečki, te si oni u tu svietSKU navadu nedadu po nikom, niti dapače po gospodinu plebanušu zmes govori.

Anda zažarena »k crnom orlu krčmarica« je iz svoje na kratkom kanišu pipe pušila. Zažareno je na njoj bilo sve. Črteni lasi, črlena kikla do gležnja, črlene štumfe; samo cipeli, jakimi čavli podkovani za vuz pečinu hoditi, bili su onak nekam med črnom, sivom i hrdjavom farbom, nad vrati

je visel crno namalani orel sa zlatom krunom, žezlom i državnom jabukom.

Ovak je anda bila »k crnomu orlu krčmarica« — i pošto je pušila, a pipica je imala dobru dušku, kaj je gusti izpulkan dim dokazoval, bila je i dobre volje, te sam se uslied toga i ja okorazil joj, gledač na moj viaticum, moju pokornu molbu u svoj poniznosti podastrieti.

I nut! — Preko svega očekivanja je ona moju molbu prijala ljubezno. U najboljem slučaju sam se mogel nadati na tri do pet sekserah i mozbit čašu vina na put; a eto, — krčmarica je svojim čudnovitim, komaj razumljivim, u pismu nemogućim niemačkim jezikom bila rekla: »Ti si dobar dijak, (onde je navada, da se svakomu »ti« veli, istomu biskupu dapače cesaru) hodi nutar, tu moreš jesti i piti do vrata gore i prespati moreš ovde, za tebe bude sve badava, ti nebudes nikaj platič.«

No, ja sam bil baš od šestatnog marša kroz pećine trudan, kak pes a iz nutra izbilja prazen do goléra gore, pak mi se je stoga ta gostoljubiva kuća skoro činila, kak paradizus.

Ja sam se sad hitro potegnul kroz vrata nutar i za čas sam već sedel za velikim stolom u prvaj sobi na klupi. Nemogu ov-

de opisati, koje mi je bolje u tek išlo, jeli fino crno tirolsko vino ili fino dišuća pečena teletina, ali jedno i drugo je bilo izvrsno. Ja sam na opetovano nudjenje, krčmarice — morem vam reći — delak kak mlatac, a vonom podkurjen, govoril kak Bramarbas i anda sam imal okolo stola pazljivo slušalce nego je ima ikoji govornik medjimurski, kad pri zbiranju ablegata govore spušca.

Takajše i krčmar, prilično jak i koščat čoviek, se je svojim duhanskim mehurom za pasom, za stol sel, a tu se je našel i stari gospodin školnik i uvijek šnofajući kramar sa zlatom gumbekom u uhu, onda još je tu bil občinski biro i noćobdija svojom hellebardom i još nekoliko seljanah a pod mojim nogami je ležal »Türk« (turčin), osobito liepi i veliki pes bernhardinac, koj se je medjutim za kosti od teletine više zanimal, nego za moje pripovesti, nad kojimi su se prisutni smejali, da su si trbuche držali.

Krčmarica s crnim tirzicom nije nikaj šparala, samo da tim više iz mene dobi, a ja pak sam ga pil, jer su me svi uvieravali, da mi od njega nebudu nikaj zla, pošto je to čisto i naravsko vino, ali sam ga u to ime žalibože i preko žedje pil tak da sam onda u tako dobroj volji znašel jednu pripoviest za drugom i jednu veću taž od druge.

uma vodja otvori sednicu kotara ovoga poljodeljstva gospodarstvenoga društva, dostojnim govorom nazdravi prisutne varme-gijske činovnike, državne nadziratelje, članove i stransku gospodu takaj. Razložnaći vu povanju živinah napredak i za postići cilja, pročita nato odlučeni članov imena i zaprosi, da svojega posla vu redu zvršiti najizvoliju. Kroz trih vurah trajućem posluvanju Kolbenschlaga Béla gospodin veliki sudec proglasi suda, koji po dušnim spoznanju nato odlučeni sudbeniki dosudili jesu, da sledećih gazdov marhu spoznali jesu za vredne, da se njim premium ima podeliti.

Za kravu s teletom I. premijuma dobilje: Sabolčec Pál iz Királyfalva, II. premijuma Toplek Mihály iz Čakovca, III. premijuma Novák Imre iz Felsőpusztafa stanovnik; od 1—3 let starih telice: I. premijuma dobil je Kováčik Andraš iz Drávavásárhelya, II. Stefaneczy Mátyás iz IV. brežnog kotara, III. Strahija Jozef iz Botornya, IV. Kováčik Jozef iz Drávavásárhelya, V. Strojko Istvan iz Muraszentkereszta, VI. Polanec Lukač iz Murasiklósa, VII. Juršić Janoš iz Őrséga, poveljnoga lista pako dobili jesu: Ziegler Kálmán i Čakovečka kr. državna preparandija; od cečka ostavljenih telic; I. premijuma dobil je: Ivanušić Mark iz Drávavásárhelya, II. Podvezanec Rokuš iz Čakovca, III. Toplek Mihály iz Čakovca, IV. Videc Lovrenc iz V. brežnog kotara i V. Moharić Pavla vdovica iz Drávavásárhelya. Za prasicu s prasci I. premijuma dobil je: Gradišćai Albert iz Drávazentivána, II. Jambrović Ivan iz VIII. brežnog kotara, III. Lovrenc Jozef iz Hétezvara, IV. Jalašić Jozef iz Cserenyésa, V. Kirics Imre takaj iz Cserenyésa, poveljnoga lista dobili jesu: Löwensohn Mikša i Branilović Mihály; od 1—2 let stare prasic I. premijuma dobil je Žuman Jozef iz Ligetfalva, II. Videc Lovrenc iz V. brežnoga kotara; za od cečkov ostavljenih pajekov I. premijuma dobil je Soltić Imre iz Čakovca, II. Vidovics Imre iz Čakovca, III. Ivčić Istvan iz Felsőpusztafa, IV. Kirić Anton iz Drávamagyaróda, V. Ivčić Mark iz Drávavásárhelya stanovnik. Osim

loga poljeg svakoga prvoga premijuma i poveljni list je takaj bil dani.

Premijumi jesu taki bili razdeljeni, po kojih je dr. Jankovich László grof supremumu komuš govora držal k gospodarstvenomu društvu i gospodinu kotarskoga velikoga sudca je pohvalil radi na dognatoj marhi i na razdeljenju premijuma, s kojim je izvrstnu svrhu postigel.

Po poldan ob jednoj vuri vu »Zrinyi« zvanaj gostioni je bankett bil.

Kaj je novoga?

Gospodin apoštol.

Vu Brattleborubu se znamenito dugovanje pripetilo ove dane. Smal Samuel od treznosti društva apoštol, koj je vre više op polovice Amerike preputoval svojim nazvežanjem, da nek se ljudi habaju iliti čuvaju od pijane pitvine. Vu Brattleboru bi bil moral takajše govora držati. Vnožina naroda se skupa žisto, da slušaju velikoga apoštolu reći. Smal Samuel je i gori otišel na prodekalnicu, nego i dol je došel bez toga, da bi govora držal. Gospodin apoštol s poštenjem govoreč, je tak pijan bil, da ni mogel govoriti.

Na svoje kćeri grobu.

Külkei Dezsőja magjarske kraljevine železničke ceste činovnika sad ne davna radi izgubljen svoje kćeri od prekoredne velike ljubavi je nesrečen postal. Srce njegovo je jako turobno postalo i njega na nikaj spravilo. On otišel je van na groblje, gde njegova kćerka počiva, pak iz revolverom tripud strelil vu prsa svoja na kćeri grobu. S jako pogibeljnimi ranami sad ga vraćiju na njegovim stanu.

Svećenika grehota.

Iz Oldenburga dohadja glas: Da Knoll svećenika, koj je navek vu velikem postunju i vu ljubavi se zadržaval, sad razbojstva krvočnošću sumnjum jesu ga prijeli. Knoll za ovo vreme navek i neprestajno je bez

penez bil, ova sumlja je nastala sad proti njemu, da posle tri tjedne zatim jedan za drugim je trem ljudem življenje vzel i nje na orsačkoj cesti porobil. Moremo si misliti, vu celim onim kraju njegova nepremisljenost kak veliku čudu je zrokuvala.

Preselenje soldačko.

Vu Čakovcu do sad bivajućih soldatov cela trupa skupa s officiri je premešćena, Varaždinska pako k nam vu Čakovec.

Kak se zabavlja rus?

Dva ruski pajdaši po nišninovgorodskim sejmu naputili se jesu vu jednu oštariju i tam se veselo počeli zabavljati. Vu dobroj volji bivši vadlingu su načinili med sobum vu tom, koj bi mogućen bil dražešu pitvinu izmisliti, on deset jezer korun za prikaz dobil bude. Jeden medju njih dade donesti jednu veliku zdelu, vu koju 24 flašah francuskoga šampanijera vleje. Vu šampanijer je zatim annanas i druge kajkakve drage začimbe pomenjšal, koju su onda popili i koja pitvina je 300 korun koštala. Pajdaš njegov smejuć je sva ova gledal, on pako navadnu žganicu zapove donesti, koju vu jednu zdelu nalije, i jednu jezeracu banku iz budjelariša vzeme. Banknotu na više komadov raztrga i hiti nju med žganicu. Naravski ovu drugu pitvinu pajdaši njegvi nisu hoteli piti, kaj je bil čineći, pak nju sam popil i tim načinom je on dobil vadlingu, najmre 10,000 korun.

Jeden prevzetni tolvaj.

Vu Odesi nazadnje ipak jesu prijeli iz austrianske zemlje rođenoga tolvaja na ruskoga orsaga željeznici. Za Bakun Eliáša zoveju toga prevzetnjaka, koj je pre zaufanim načinom porobljaval na željeznici putujuće ruske putnike. S dobrimi svojimi načini i više jezikov znanostjum na hitroma mu sreća poslužila vu prijateljstvo izklopljeno nastalo. Bakun je po nekakovim načinom na pospanost genul vu vagonu sedeće putnike i zatim je nje bil porobil celi vagon putnikov. Redarstvo je već više mesecov preganjalo toga nepoznatog prefriganoga

A kad pak su onda ipak jednom mem rieći presušile, nije niti krčmar hotel za menom zaostati, a jer o sebi nije znal puno povedati, pričel je opisivati svojstva i čine svojega psa »Türk-a«, a Türk je onak na pol u snu pod stolom, kad i kad zmrlal, kak da hoće ono, kaj o njem gazda pripovieda, potvrditi.

Türk je bil, kak je gazda pripoviedal, vieran do smrti i polag njega su ključnice i lokoti u kući bili posve suvišni. Jaj si ga njemu, koj bi se u noći došuljal krasit! Prije nego bu samo mislil, već bu ležal na zemlji kak je dugi i širok na plećih a Türk mu na prsiah, i tak ga bude stražil do jutra, dok gazda nedođe, a da se tat niti ganuti ne bude smel.

»Ali« — zapitam ja, moje noge nehotice izpod stola potegnuvši — »pak kaj neće griziti? Em taj ogromni haramija bi i najjačega čovieka mogel zaklati!«

»Je, to je baš ono čudnovito« — veli krčmar, — »da onda nikomu nikaj neučini, ako je miran i trpljivo čeka, kaj ba došlo. Niti se još nije nitko podstupil s Türkom se jahati, jer drugač — — — drugač dakako, da bi ga na komade razderale.«

Med takovim spomenkom je došla već i pol noć, i ja sam nesigurim korakom

tetural za krčmaricom, koja me je lojenom sviećom u ruki vodila u za me opredeljenu komoru, gde sam imal trudnoću i vino prespati.

Kak sam se stekel, i kak sam u postelju došel, to neznam povedati, ali kad sam se u noći na jeden krat probudil, onda sam uvidel, da taj crni tirolec nije niti iz daleka tak pitom, kak su to svi pripoviedali. Jer taj tepec mi je pošeno zakuril! Glava mi je gorela . . . i već sam mislil, da ću se u toj nizkoj tuhtenoj komori zadušiti . . . ja sam pričel već čuti, da moja postelja proti navadi drugih posteljah, plesati počima . . . čudnovato! — Za pomoć proseći pogled prama jedinomu obloku, me je osviedočil, da je isti, po seljačkoj navadi, čvrsto zatvoren, akoprem je meni sada, bilo više friškoga zraka potrebno, nego i kada prije. Tihi miesec mi se je kroz staklo na obloku onak potajno i zlobno podsmiehal. — Ja se izvlečem izpod cent težke dunjhe te onak u tmni koracim proli tomu jedinomu zviralištu svietlosti moje komore, te orinem obločeca na stran . . . Ah, kakov ugodni zrak mi je tielo oblejal, koj se je pričel slavodobitno boriti sa duhovi, koji su me hoteli pod se spraviti.

Polag oblaka je stal jedan stari nas-

lonjač, u kojega sam se na kožnati vanjkus radi maloga počinka spustil. Ali mi na jedan krat postane hladno onak samo u gaćah i rubači, te sam hotel opet u postelju. Anda sam se rukami vuprl u naslonjačeva krila, za da se stanem.

I sad se je dogodilo ono strašno!

Jedno sprephnjeno naslonjačevo krilo, u kojem je črv, već mozbit preko deset godina svoj labyrinth gradil, se je štopotom vtrglo — i ja sam se natrag u naslonjač srušil, a isti hip se je začulo strašno hrčanje i Türk je svojimi omdanemi prevri taccami i ciljum svojim prednjim tielom bil u mojem krilu, jezik mu je daleko iz lampah visel, a kreseće se svoje oči je u moje uprl, kak da se hoće s menom onu dietnisku igrali: tko će se duže suzdržati smieha.

Ja sam odmah pojmlil, kak je to došlo. Türk je neopaženo mene sprovdajajuću krčmaricu sledel, a dok se je ona sa mnom još jedno vrieme razgovarala, je on u jednom kutu u komori zaspal, a sad . . . na taj štopot se je probudil i misleći, da sam ja tat, se je na me po svojoj navadi zrušil, za da me sutra svomu gospodaru kakti »apportel« preda.

Krčmarova pripoviest mi je na toliko još bila friška u pameti, da niti nisam iz

tolvaja, nego sada im je ipak vu ruke dosel.

Vdovica

Snažna mlada žena javila se s tužbom svojom pred segedinskim redarstva kapitanom. Kad su protokola gori vzeli, zapita nju kapitan za njezino ime i za njezin stan. — Vdovica K. Ilona jesem, — odgovori sneha. — Prosim svojega tuvaruša ime povedati nek dostoju. — Ne hasnujem. — A zakaj ne. — Ne živimo skupa. — Mozbit jesu se razpitali? — Je i to po zakonskim načinom. — Dakle zakaj držiju sebe za vdovicu? Mozbit njim je vumrl tuvaruš? Je prosim. Već si s drugom vživa radosti. I ja zato hasnujem vdovičtva ime, kajti s tim hoćem pokazati, da on na me glediće ne žive. — Jedino samo taj je zrok? Sneha, začrlena veli: — Pak još to prosim, naj nemisliju to, da bi ja kakva stara gospodičina bila.

Bel postat nigar.

Veks Villian nigar vu nekakovim čudnovitim betegu preminul je ove dane vu Nevjorku Manhattan zvanom špitalu. Na čudu veliku doktorov, kad je vu špital došel iz svoje k voglenu spodobne črne farbe pod jednum je počel gubiti, i beli postajati. Proti smrti vre komaj se lućil od beloga človeka. Vekša jesu poradi norosti vu špital dopelali, gde je njega ponorost nadvladala. Iz prvine samo bele krpe jesu se skazale po hrbtu i prsah, na zadnje pako, kad je bil vumerl, čisto je beli postal. Kod doktorov krugu je veliku premisljivost zrokuvalo ovo pipećenje.

Male devojčice smrti.

Širomaska mala Barunic Szuzsika je vumrla. Niti šest let stara još bila nije i morala je na naglo iz nenada iz sveta preminuti. Vu jutro, kad se od noćnoga sna gori stala blaženo, od veselja radostnim

licem otišla je van na polje. Proti poldanu počeli se jesu povijati oblaki po zraku vu Folkušfalvi i njezini roditelji s tužnim srdcem čekali jesu domom svoje dēte. Nego badava nju čekali jesu, mala pucica nije došla više nazad, niti nebu došla nigdar više. Kad se nebo zaoblaciło i grom se počel pojavljati po nebu, mala pucica si svoju opravku na glavu potegnue, da ne pokisne i tak se pašći proti svojemu domu Vu bezanju na putu grom vudri vu nju i vumori nju. Drugi dan bili su nju našli, kad su se na iskanje odpravili.

Jeden grđl človek.

Jedno samo lepi ljudi moreju od sada ili od nas vu Ameriku, Koj nije snažen, ali koj kakovu puklu ima na svojem telu, ili falingaste oči, takov nek se ne vzeme na tak daleki put, nego samo naj ostane vu Budapeštu ili vu Sorokšaru, ili pako vu Münchenu. Jedno od potujućih putničko društvo, nazad je poslalo iz Nevjorka jednoga Körmand Karoly cipelera, kajti je na nosu imal jednu bradavku. To su mu predbacili, da takov itak ne dobije nikakovo posluvanje vu Ameriki. Siromaški Körmand Karoly van si vzeme svoje žepno zrcalo, jako počre psuvati i nutri skoći vu morje velikoga oćiana.

Jeden mull mrtvec.

Miskolski lokomotiva vodja po telegrafu je dal naznanje Budapeštanskimu nadkapitanu, da poljeg Miskolca iz 401-og broja vagana, koj je prama Budapeštu putuval, jedno novo rodjeno dēte bilo van hićeno. Mrtvo malo telo na železnoj cesti našli jesu. Pri času bezdušna mati je vu vagonu na svet donesla svoje dēte, i taki ga je van hitila nad oblok. Na malim stvorjenju ni jedne opravice bilo nije. Bersčas, da ova nemilosrdna mati vu Budapeštu došla je.

daleka na to pomisilil stim nemorutnjakom se u svadju pustiti. Svi pokušaji iz lipa ga za se predobiti, su se podpuno izjalovili! jer kad sam ga hotel rukom po glavi pogladiti, vćapil je za njom, a njegovi pri miesećini u dva reda vidljivi bieli, oštri zubi i hrćanje govorilo je dosta jasno, da taj dečko za kakovo ulaganje nije pristupan. Anda sam moju ruku natrag potegnul te sam se pustil na liepe rieći, kak Englezi sa Buri.

»Čuješ Türkle« — rekel sem mu — »a kaj si se zmislil dijaka tak prestrašiti?«

»Krrrr!« — bil je odgovor.

»Ali gledaj ... em ia nisam tat ... još nikad nisam nikaj vkral do ribizla i ogrozla iz farovskog vrta, ali tomu je već jako dugo, još sam onda u Ludbregu u školu hodil sa Kristlom, pak za ono sam ja svoje dobil, ti sad netrebaš zato ...«

»Krrrr!«

»No je ... em si ti dobar pesek ... zaslužuješ spomenika, kad krepnēs ti prokl ... mrci ... (šreća da mog jezika nije razmei). Em je to dobro, da me topiš svojim krznom tu pri otvorenom obloku; ali ... znaš ... na dugše vrijeme si ipak malo prezmehki ovak, kak na meni ležiš! Nebi li jedno malo hotel tu pod mojimi nogami izvoliti se namiestiti?«

»Krrrrrrrr ... vau ... vau!«

No, to ti bu liepo ... dečko je pričel bogme na glas govoriti! — Skoro me je zaglušil, kad mi je povedal u uho, da se

on niti korak nemakne i da na to nije niti iz daleka nikada pomisilil.

»Pametniji popušća« — veli prirećje, pak anda sam ja pričel pametnijega igrati, a to tim više, kad su one nekoliko psokvah, koje sam na Türka na svoj način hitil, samo to polučile, da se je ov još bolje name legnul.

Anda sam se povdal svojoj sudbini te sam gledal sad u Türkove kresće se oći, sad opet kroz prozor u zvezde, koja je jedna za drugom zginjavala iz velike nebeske bolte, dok na jedan krat se u bližnoj crkvi oglasi zvon na »Angelus Dominus« i tim bude mojemu neugodnomu položaju konec.

Jer, odmah za tim je postalo u kući živo. Kokot je zbudil svoje žene, vrata su se otvorala i zatvarala, sluga, dekla strugali su u papučah preko dvora u kravsku stalu, a jedan poznati mi glas ženski vikne:

»A gde je naš Türk?«

»Ovde:«

»Krrrrr ... vau!«

Ovak sam odgovoril ja i moj prijatelj. Na to dakako veliko začudjenje i sazivanje svih četirinajt pomoćnikah u nesreći. Zatim se odpru vrata komore i krćmarica me je oslobodila »more«, koja me je četiri sata dugo gnjela.

Još sam on dan onde ostal i bil sam za prćpene nevolje noćne, po danu liepo dvoren, samo Türk je iz strane na me skilil, da sam mu samo bielo u oćih videl, ali na razstanku smo se ipak pomirili.

Em. Kollay.

Vadasije vu Kišjenđu.

Vu Kišjenđu lovi navadno najživahneši jesu vu našem orsagu, osobito pako ako gospodar sam Jožef nadherceg je tam nazoćen, koj s istinskom gostoljubivostjom se trsi, da se njegovi gosti čim bolje ćutiju. Nego letos žali Bože! pri času nebude mogel biti nazoćen pri lovu, kajti mu zdravje ne služi najbolje, ako prem letošnjega lova za vnogo boljšega držiju od lanjšnjega. Izvanreda vnogo kokoških, fazanov, i zajcov ima, da paće letos vre i na divje svinje takaj bude slobodno strelati. Jožef nadherceg druga leta na divlje svinje samo vu Kištapolćanjinu bil je navaden vadasići isto tako, kaki na jelene, koji su lani vu Kištapolćanjinu prenešeni bili, kajti vu Kišjenđu velikoga kvara zrokuvali jesu. Sada pako s divjimi svinjama imaju neprilike, ar nekoju kuruzu jesu čisto zapravile. Poljeg svedoćanstva jednoga šumara veliju, da vu agyainskoj šumi po priliki do 130 ili do 150 komadov divnjih svinju imade.

Pri trgovcu.

Fijaker: Prosim jeden par rukavice!

— Tergovec. Kojeja broja imate.

— Fijakeroš, 205 toga.

Razgovor.

Žena. No, ti si zajca vre slećenoga dimo donesel iz vadasije.

Muž. Gizdavo. Znaš moja draga. Kad me zagledal, tak se prestrašil, da je iz kože skoćil.

Obražena trpljivost

Muž (koj je imel strašno grdu ženu): Ti, dušica moja žena draga, taki dojde sim gospon sudec, za kojega znaš, da je ledićen i kak se mi vidi, zaljubljen je v našu Regicu. Či nas Bog pomore, morli bu kaj iz te ženitbe. Zato znaš kaj, za moju volju, prosim te skri se nekam i nekaži se tak dugo, dok bu on tu, ar či te spazi, — znaš, čeri se po navadi v mater vrgneju — išće divlji postane i ostavi nam Regicu na šinjaku — i onda slobodno bežiš za njim prokleta hurma.

Ženitba.

Jeden 37 let star ledićen tišlarski majster i hiže gospodar se hoće radi ženitbe po ovom ne neobićnom putu s jednom od 28, do 37 let starom dovicom, koja dece neima, ili djevojkom, koja od 1500, do 2000 korunah gotovćine ima, spoznati. Listi se nek pošilaju pod atresom Lendvay János Csákortonya, Legelő-utca broj 93, gde se i svaki dan s istim sastali moći.

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	1300 —
Zab	Zob	1075 —
Rozs	Hrż	1020 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	1050 —
» » ó	» stara	1200 —
Árpa	Jećmen	1000 —
Fehér bab uj	Grah beli	1450 —
Sárga » »	» žuti	1120 —
Vegyes » »	» zinešan	1100 —
Lenmag	Len	2200 —
Bükköny	Grahorka	1200 —

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

Hirdetés.

A Stridó-Farkashegyi állami szőlőtelep **1902. évi** szőlőtermése **folyó hó 26-án** azaz **vasárnap délután 2 órakor** az állami szőlőtelepen nyilvános árlejtésen eladásra kerül.

Csáktornya, 1902. okt. 11.

Ulicsny Károly

m. kir. szől. és bor. felügyelő.

Egy 37 éves, nőtlen asztalos, (háztulajdonos) kíván házasság céljából, egy 28—37 éves hajadon vagy gyermektelen özvegygel — kinek 1500—2000 korona hozománya van — megismerkedni. Levelek Lendvay Jánoshoz (Csáktornya Legelő-utca 93.) czimzendők, hol az illetővel személyesen is értekezhetni.

800 1 3

666. sz. tk. 1902.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bírótság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Koren Antal murakirályi lakósnak Glasák Franciska férj. Kalsán Rókusné murakirályi lakos elleni vchajtási ügyében 20 kor. tóke s járuléka valamint 11 kor. 30 fill. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a perlaki kir. járásbírótság területén jekvő a murakirályi 148 szjkvben felvett 119 hrsza. ingatlan a végrehajtási törvény 156 §-a alapján egészben és pedig a Kalsán Bálint javára bekebelezett holliglani haszonélvezeti szolgalmi jog fenntartásával 913 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1902. évi okt. hó 30-án délelőtt 10 órakor

Murakirályi községhezánál dr. Kemény Fülöp ügyvéd vagy helyettese által megtartandó árverésen eladotni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. 795

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Szagtalan

padló-viasz „Glória”

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára.

Arany-fénymáz

képek stb. bearanyozására.
1 kis palaezzk ára 40 fill.

Fehér „Glasur”-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 doboz ára 90 fill.

764 8—8

— Mindenkor kaphatók: —

HEINRICH MIKSA cégnél Csáktornyán.

Villamostelep és gőzmalom Csáktornyán.

T. cz.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy telepünk üzemerejét tetemesen megnagyobbítjuk, úgy hogy t. cz. fogyasztóink minden igényeit a legteljesebben kielégíthetjük.

Tisztelettel kérjük a világítást bevezetni óhajtókat, hogy ezen szándékukat f. évi december hó 31-ig nálunk bejelenteni sziveskedjenek, hogy a munkálatokat már kora tavasszal megkezdhessek.

Kiváló tisztelettel

Villamos telep és gőzmalom r. t.

788 3—*

Koresma bérbeadás.

A benkoveczi nagykoresma épülete, az ugyanott

f. hó 26-án délután 3 órakor tartandó nyilvános árlejtésen f. é. november hó 1-től 1904. évi december hó 31-ig terjedő időtartamra a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Egyéb feltételek a szobotiezai körjegyzői hivatalban megtekinthetők.

Benkovecz, 1902. október 10.

793 1—2

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszert, amely már több mint 31 év óta megbízható bebiztosított alkalmazzatik. **Hasznosítandó, csuszai és meghűtővel.**

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevezetőkörövesek leggyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f. 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főaktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.**

Richter F. Ad. és tarse,
cseveg. és kir. udvari szőlőkész.
Rudolstadt.

Legjobbajk saját nemükben a

MAGGI

élelmiszerek.

534 * -13

Minden család számára legnagyobb értékkel bírnak.

Maggi ízesítésre
minden leves-, bouillon-, mártás-
s főzeléknek stb.
meglepően jó ízt kölcsönöz.
Néhány csöpp elegendő.
Uvegecskékben 50 fillertől kezdve.

CONSUMMÉ-TOKOK

táplálóleves készítésére
1 tok egy adaggal 12 f.
" két " 20 "
Egyszerűen, forró víz
ráátolése által, tehát
minden egyéb hozzáte-
tel nélkül, azonnal elő-
állítható.

FRANCZIA LEVESEK

kétadagos táblákban dbja 15 fillér
Erődús, könnyen
emészthető, egészse-
ges levesek, melyek
csupán víz hozzáátolés
azonnal előállíthatók.
19 különféle fajtkában.

Egy kisérlet meggyőzőbb mint bármely reklám

Minden fűszer-, csemege-kereskedésben és drogueriában kapható.

5040 lk. 1902.

Árverési hirdetmény kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint lkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincs-tár végrehajtónak Kolenits János csáktornyai lakós végrehajtást szenvedő elleni 185 K. 15 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. bíróság területén levő a csáktornyai 955 sz. ljkvben 687 b/1 hrsz. a. 2400 □ öl területű szántóföld a rajta levő 259 népsorsz. a. házzal és melléképületekkel 1454 K. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra

1902. évi november hó 5-én d. e. 10 órakor

a csáktornyai kir. bíróság telekkönyvtárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árat is eladatulni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 1303 sz. a. kell igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 70 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezeséről kiállított szabályszerű elismervényt beszo-
gáltatni.

Kir. bíróság, mint lkvi hatóság

Csáktornya, 1902. aug. hó 28. 794

Czimbalom-

tanításban

alapos és jutányos oktatást nyújt

egy ügyes s gyakorlott czimbalomtanító. Bővebbet Zrínyi Viktor

helybeli kereskedésében.

792 2-3

1.000.000

KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE AZ
55,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legkevesebb esetben:
1.000.000 korona.

Korona	
1 jutalom	600000
1 nyer. á.	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
2 " "	50000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	50000
1 " "	40000
1 " "	30000
3 " "	25000
1 " "	20000
1 " "	15000
36 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
437 " "	2000
503 " "	1000
1525 " "	500
140 " "	300
34450 " "	200
4650 " "	170
4650 " "	130
100 " "	100
4350 " "	80
3350 " "	40
55,000 nyer. és jut. kor. összegben	14.459,000

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók és készpénzben fizetendők.

Kiváló szerencse
TÖRÖK-NÉL

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Kilencz millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabcsútt vevőink.

Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztály-sorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy **55,000**

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsolhatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen **Tizennégy** millió **459.000** koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-6 osztály **eredeti sorsjegyeinek** tetszerű betétjei a következők:

egy nyolczad (1/8) frt	= 75	vagyis 150	korona
egy negyed (1/4)	= 150	= 3.	"
egy fél (1/2)	= 3.	= 6.	"
egy egész (1)	= 6.	= 12.	"

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatatos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb.

folyó év október hó 19-ig
bizalomra hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ
BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb detall osztály-sorsjáték üzlete.

Főrudánk osztály-sorsjáték osztályai:

Főzet:	VI., Teréz-körút 46/a.
Fiokok:	1. Vaczi-körút 4.
"	2. Múzeum-körút II.
"	3. Erzsébet-körút 54. 776 1 6

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre
tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA bankháza Budapest.

I. osztályu magy. kir. szab. osztály-sorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos

utánvételre kérem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (belyegkekben) A nem tetsző töröndő.

Pontos cím: